

Vakschool voor meisjes aan de Boslaan

Kookles op de vakschool voor meisjes. De klas bijeen voor de groepsfoto. Allemaal achter het aanrecht om een potje te koken, dat later genuttigd zal worden. Wat komt er op tafel? Een stampotje misschien? Cake? Zou ook kunnen! Tenminste dat zien we op het schoolbord staan. Heel apart die gaspitten. Voor de hygiëne een kapje op. Zal Jan z'n kennis bij een van deze leerlingen hebben opgestoken? (B.L.)

't Waarekzaome leve beaaindige

't Is alweer een meraokelse tijd geleeje dà 'k m'n waarekzaome leve beaaindige. Daer bedoel 'k mee dà 'k afschaid nam v`me waarekkring waer ik m'n daegelijkse brôôd mee verdiende. Dat was in 1988 en is bekant daartig jaer geleeje.

In dat jaer ben 'k vrijwillig uitgetreeje en met de VUT gegaon. Ik leverde daerdeur een bijdraoge aan 't bestrije van de waarekelôôshaaid, zô wier d'r toendertijd geriddeneerd. 't Was i mijn ôôge een raore maetregel, want d'r gong een baareg opgedaene kennis en vaerdighaaid verlore. Toch hê 'k `r graeg gebruik van gemaakt, en ik kan zegge dat 't gouwe jaere zijn gewist die deur onze vingers zijn heengeglipt. Waer is de tijd gebleve! Voor m'n aageste vrouw was 't ok een hêêle stap, want zij was jaere lang een klaaine zellefstandige gewist, een ZZP-er zôôgezed. Zij had aal die

jaere ons huisouwentjie mè veul telent gerund en nou gonge me dà saome doen.

We zijn toe om de taofel gaon zitte om is uit te veugele wat in de gegeve omstandigheeje 't beste was. Ommers, me wouwe mekaor nie voor de voete gaon lôôpe en in de nieuwe situaosie veraal vredig saome gaon. 't Was duidelijk dà 'k nò nie oud was te noeme en wel 'n taok en tijdpesering mos hebbe. 'k Hè m'n eegao toe op de vrouw af gevraegd wà zij van heur taoke wel aa mijn over wou draoge. Nou, dat was 'n schot in de roos. Ze hoefde d'r nie êêns over nae te denke. As ik nou is voor de waareme prak zou kanne gaon zurrege, want dat was, bekende ze mijn, nooit heur favveriete bezighaaid gewist. Ik vroeg heur toe of ze mijn dat wel toevertrouwde, daer ik de leste twintig jaer in 't schaaikundelekaol as amaonuensis en laeter as Technisch Onderwijs Assistent allêên mè chemicaolië was omgegaon. Dà vong ze gêên bezwaer en ze zee dà ze 't me graeg toevertrouwde. Dus zô wier dan ok deur ons beslote. M'n nieuwe funcsie zou dus kook- en bakkeleteur worre. 'k Ben van aalles gaon doen tot brôôd bakke aan toe. Mor ok en veraal 't verzurrege van onze daegelijkse waareme maeltije. 't Had ok wel ietewat weg van 't beroep wat ik uitgeoefend had, want op tijd een leerlinge praktikum op taofel zette kom wel 'n bietjie overêên met op tijd ete.

'k Hà netuurlijk ok aan kanne bieje om te gaon stofzuige om ons boeltjie stofvrij te houwe. Dat hoorde ik een hortie geleeje is van een aandere man die gestopt was mè waareke. Toe 'k hum vroeg of tie ok 'n bepaolde taok in 't huisouwe hà gekrege, zee die dat tie nou zuigbaos was geworre. Hij sleurde daegelijks de stofzuiger deur d'n huis. Daer kan ik nou gêên liefhebberij in hebbe, want ik ben bepaold niet iemand die ôôg het voor stof. Nae aal die jaere trugkijkend mag ik zegge dat 'r wat onze voejing betreft gêên rampe zijn gebeurd. Me vrouw ving zellefs dà 'k 'n gevarieerde pot op taofel zet en maog- of daaremstoringe zijn uitgebleve. Staareker, 'k het 'r nog aerdighaaid in ok en 'k zeg tege aandere manne: "Kom op, gaot ók koke!"

Jan van der Vlies